

Avrupa Birliği ve İşçiler

Sermayedarların dünya ölçeğinde sınıfsal hedeflerine ulaşmak üzere yarattıkları toz-duman ortamı sürüyor. Kimileri bu karmaşanın bir “düzen” olduğunu ileri sürse de bu durum emeği ile geçinenler için kabul edilebilir olmaktan uzaktır.

Emekçilerin karşıtlığına rağmen bunca alt üst oluş elbette önemli değişiklikler de yaratıyor. Teknolojik gelişmeler insanı gündelik yaşamda yalnızlaştırıyor, toplumsal dayanışma duygusunu zayıflatıyor ve bireyi çaresizliğe itiyor.

Bunun sonucunda kitlesel mücadele ile kazanılmış emeklilik, sağlık, güvenlik, eğitim, alt yapı gibi kamusal üretim ve hizmet alanları yitirmeye başlıyor. Bu sürecin sonu “sosyal devletin” yitirilmesidir. Sosyal niteliğini yitiren devlet hızla tüccarlaşmakta ve yurttaşla müşteri gözü ile bakmaktadır.

Böylece sermaye, devlet-yurttaş ilişkisini tek yanlı olarak yeniden tanımlamaktadır.

AB nedir, kimlerin hedefidir?

Sermaye, kitlesel mücadele ile kazanılmış hakların geri alınması için kitlelerin dağıtılması ve zayıf düşürülmesini hedefliyor.

Umudu tüketilmiş kitleler önce yalnızlaştırılacak sonra kolayca yanıltılacaktır.

Bunun en etkili yolunun örgütsüzleştirmek olduğu da biliniyor.

Son çeyrek yüzyılda kullanılan en popüler araç, Avrupa Birliği’dir.

Uygarlık, zenginlik, refah, özgürlük gibi etkili uyarıcılarla birlikte kullanmaya uygun bir araç. Cumhuriyet ile birlikte bu hedef daha güçlü biçimde gündeme girdi.

Bu hedef; Avrupa birliği demek mi? Hayır!

Toplumun, halkımızın çoğunluğunun ve tarihsel mirasımız olarak hedeflenen batı; sınırları Ural Dağları, Cebelitarık ve boğazlarımız ile ayrılan Kıtadır.

Kültürün, uygarlığın, medeniyetin merkezi olan Batı...

Peki, bugün önümüze konulan ne?

Avrupa Birliği...

Avrupa birliği nedir?

Avrupa Sermayesinin liberal iktisat temelinde hedefledikleri bir ekonomik birleşme.

Avrupa Birliğinin sınırları neresi?

Avrupa kıtasının büyük bir bölümü ile, bir yandan İsrail’e, Kıbrıs’a uzanan diğer yandan Kazakistan, Gürcistan’a kadar uzanan farklı bir toprak bütünlüğü anlatılmak isteniyor. Bu siyasi değil, iktisadi bir bloklaşmadır. Sermayenin iktisadi bloku.

Avrupa Anayasası nedir?

Avrupa Sermayesi iktisadi açıdan ele geçirdiği gücü garanti altına almak için Avrupa Anayasasını gündeme getirdi.

Bu girişimin tüm ülkelerde oylanarak kabul edilmesi halinde AB’nin aynı zamanda siyasal bir güç olduğunu kabul etmek gerekecekti.

Böyle olmadı.

Fransa ve Hollanda gibi kimi ülkelerin halkı böylesi bir birliği kabul etmediler. AB anayasasına “hayır” dediler.

Bu birliği hiç katılmamış olan başta İsviçre gibi ülkeler olduğu gibi ekonomik birlik içinde yer alan fakat Euro’yu kabul etmeyen ülkeler de ayrı bir konu...

Bu, AB’nin sermayedarların önderliğinde yürütülen ekonomik bir çıkar girişimi olduğu gerçeğinin billurlaşarak görülebilir olmasını sağlıyor.

Görülüyor ki, sermaye kendi sınıfsal çıkarlarını ifade eden hedeflerini halkın hedefi haline getirmeye çalışmaktadır.

3 Ekim’de ne oldu?

Ülkemiz de ise, sermayedarlar siyasal iktidarı en azından çeyrek asırdır sorunsuz etkileyebildiği için, sermaye kesiminin hedefi tüm halkın hedefiymiş gibi sunulmaktadır.

Halka soruldu mu? Hayır!

Avrupa sermayesi her defasında bal peteklerine el koyup, şerbeti zafer diye bize yutturmamak istemektedir.

Bu nedenle biz, kaybedip tekrar bulduğumuz

mevziye zafer diye sevinip bayram havasında kutlamaya alışmaya başladı. 3 Ekim’de böyledir.

1 yıl önce belirlenmiş tarihi zafer diye yutturmaya kalktılar.

Ne elde ettik?

Ne zaman gerçekleşeceği belli olmayan bir tam üyelik için “görüşme” fırsatı elde edildi.

Hem de, “Müzakerelerin, Türkiye’nin liyakatına dayanacağı ve hızının, Türkiye’nin üyelik gereklerini karşılama yönünde kaydettiği ilerlemelere bağlı olacağı” Bir süreç elde edildi.

Peki Türkiye Cumhuriyeti’nin “liyakatına” kim karar verecek?

Ne hakla?

Hem de, “Bu müzakereler ucu açık bir süreç olup, sonucu önceden garanti edilemez.” denilmesine rağmen.

Hem de, “AB’nin hazmetme kapasitesi de göz önüne alınarak...” denilmesine rağmen. Hem de; “müzakereler sırasında, kısmi olanlar da dahil olmak üzere, belli başlıklar üzerinde varılan mutabakat, tüm bölümler üzerinde tam bir mutabakata varılana dek nihayete ermiş sayılmayacağı” ifade edildiği halde.

Yani, baştan sona ülkeyi teslim alarak ve kıpırdayamaz halde tutarak...

İşçi Sınıfı ve Avrupa hedefi

İşçi sınıfımız için hedef bellidir. Özgür, eşit, adil ve demokratik bir dünyada “insan gibi” yaşamak. Bu hedefe ulaşmak için sermaye ile birlikte olmak değil, sermayeye karşı uluslararası mücadele vermek gerekiyor.

Sermayenin bölgesel ve küresel düzeyde kendi hedefleri için bir dizi çalışma yürütmesi doğaldır.

Önemli olan işçi sınıfımızın kendi hedef ve çıkarları için gerekeni yapmasıdır. Çünkü; yapılması gereken 150 yılı aşkın yıl önce söylendi.

Hem de sermayenin bugün şaşkınlık içinde izlediğimiz genişleme ve yayılması düzeyine ulaşacağı öngörülerek.

O gün; “Dünyanın bütün işçileri birleşin!” diye bitiyordu mücadele çağrısı içeren işçi bildirileri...

Bugün de öyle...